EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 31.8.2020
COM(2020) 438 final

2020/0210 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar under partsmöten för avtalet om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under partsmöten för avtalet om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet i samband med det planerade antagandet av bevarande- och förvaltningsåtgärder.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Avtalet om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet

Avtalet om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet (nedan kallat *avtalet*) har till syfte att förhindra oreglerat fiske i den del av centrala Norra ishavet som utgörs av fritt hav, genom tillämpning av försiktighetsbaserade bevarande- och förvaltningsåtgärder som en del av en långsiktig strategi för att skydda sunda marina ekosystem och säkerställa bevarande och hållbart nyttjande av fiskbestånden. Avtalet väntas träda i kraft senare i år.

Unionen är part i avtalet[1].

2.2. Partsmötet

Partsmötet är avtalets beslutsfattande organ, som ska sammanträda vartannat år eller oftare om det så beslutar. Beslut om procedurfrågor fattas med majoritet och beslut om sakfrågor fattas enhälligt. Unionen har rätt att delta och rösta.

2.3. Partsmötets beslut

Partsmötet har befogenhet att anta bevarande- och förvaltningsåtgärder och dessa är bindande för de avtalsslutande parterna.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Det föreslås att den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under partsmötena ska fastställas enligt en tvåstegsmetod. De vägledande principerna och riktlinjerna för unionens ståndpunkt kommer att fastställas på flerårig basis i ett rådsbeslut och justeras därefter inför varje möte genom kommissionens icke-officiella dokument som diskuteras i rådets arbetsgrupp.

Detta tillvägagångssätt följs för närvarande också i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer när det gäller den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under dessa möten.

Detta beslut omfattar principerna och riktlinjerna för den gemensamma fiskeripolitiken, som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013[2], med beaktande av målen i kommissionens meddelande om den gemensamma fiskeripolitikens internationella

[1] Rådets beslut (EU) 2019/407 av den 4 mars 2019 om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet (EUT L 73, 15.3.2019, s. 1).

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

dimension[3]. Det beaktar också rådets slutsatser om haven, inklusive Arktis[4], det gemensamma meddelandet från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Europeiska kommissionen *En integrerad EU-politik för Arktis*[5] och rådets slutsatser[6] om det gemensamma meddelandet från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Europeiska kommissionen *Internationell världshavsförvaltning: en agenda för havens framtid*[7].

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.”.

Begreppet akter med rättslig verkan omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”[8].

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Partsmötet är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen avtalet om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet.

De akter som ska antas av partsmötet utgör akter med rättslig verkan. Partsmötets planerade åtgärder kommer att vara bindande enligt internationell rätt och kan på ett avgörande sätt påverka innehållet i EU:s lagstiftning, nämligen följande:

- Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske[9].
- Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs[10].
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 av den 12 december 2017 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor[11].

De planerade akterna varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

---

3 KOM(2011) 424 av den 13.7.2011.
4 14249/19 av den 19.11.2019.
5 JOIN(2016) 21 final av den 27.4.2016.
6 7348/1/17 REV 1 av den 24.3.2017.
7 JOIN(2016) 49 final av den 10.11.2016.
8 Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.
9 EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.
10 EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.
11 EUT L 347, 28.12.2017, s. 81.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör fiske. Förordning (EU) nr 1380/2013 är den rättsliga grund som fastställer de principer som ska uttryckas i denna ståndpunkt.

Den materiella rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 43.2 i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 43.2 i EUF-fördraget jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

2020/0210 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar under partsmöten för avtalet om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Avtalet om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet (nedan kallat *avtalet*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2019/407[1]. Avtalet väntas träda i kraft senare i år.

(2) Partsmötet ansvarar för att anta åtgärder som är avsedda att säkerställa avtalets genomförande för att uppnå målet att förebygga oreglerat fiske i den del av centrala Norra ishavet som utgörs av fritt hav, genom tillämpning av försiktighetsbaserade bevarande- och förvaltningsåtgärder som en del av en långsiktig strategi för att skydda sunda marina ekosystem och säkerställa bevarande och hållbart nyttjande av fiskbestånden. Sådana åtgärder kan komma att bli bindande för unionen.

(3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013[2] föreskrivs att unionen ska säkerställa att fiske- och vattenbruksverksamheterna är miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen. I den föreskrivs också att unionen ska tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och säkerställa att nyttjandet av de marina biologiska resurserna sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som säkerställer en maximal hållbar avkastning. Det föreskrivs vidare att unionen ska vidta förvaltnings- och bevarandeåtgärder på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, stödja utvecklingen av vetenskapliga rön och vetenskaplig rådgivning, gradvis eliminera utkast och främja fiskemetoder som bidrar till ett mer selektivt fiske och till att oönskade fångster så långt som möjligt undviks och minskas samt till ett fiske med liten inverkan på de marina ekosystemen och fiskeresurserna. I förordning (EU) nr 1380/2013 föreskrivs dessutom uttryckligen att unionen ska tillämpa dessa mål och principer i sina yttre förbindelser på fiskeriområdet.

---

[1] Rådets beslut (EU) 2019/407 av den 4 mars 2019 om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet (EUT L 73, 15.3.2019, s. 1).

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

(4) Såsom anges i rådets slutsatser om haven, inklusive Arktis[3], det gemensamma meddelandet från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Europeiska kommissionen *En integrerad EU-politik för Arktis*[4] och rådets slutsatser[5] om det gemensamma meddelandet från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Europeiska kommissionen *Internationell världshavsförvaltning: en agenda för havens framtid*[6], är stöd till avtalet och ett eventuellt inrättande av en fiskeriförvaltningsorganisation eller ett fiskeriförvaltningsarrangemang på regional nivå i det fria havet i Arktis ett viktigt mål för unionen för att skydda miljön i Arktis och säkerställa hållbar utveckling i och kring den arktiska regionen på grundval av internationellt samarbete.

(5) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under partsmötet för avtalet för perioden 2020–2024, eftersom bevarande- och förvaltningsåtgärder enligt avtalet kommer att vara bindande för unionen och på ett avgörande sätt kunna påverka innehållet i EU:s lagstiftning, nämligen följande: rådets förordningar (EG) nr 1005/2008[7] och (EG) nr 1224/2009[8] samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403[9].

(6) Med hänsyn till den begränsade kunskapen om fiskeresurserna inom avtalsområdet och fiskeresursernas beskaffenhet och att unionens ståndpunkt därför måste beakta ny utveckling, däribland nya vetenskapliga och andra uppgifter som läggs fram före eller under partsmötena, bör förfaranden fastställas, i enlighet med principen om lojalt samarbete mellan unionens institutioner enligt artikel 13.2 i fördraget om Europeiska unionen, för den årliga specificeringen av unionens ståndpunkt för perioden 2020–2024.

(7) Detta beslut om den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under partsmöten för avtalet kan i ett senare skede följas av ett nytt separat rådsbeslut om inledande av förhandlingar om inrättande av en eller flera fiskeriförvaltningsorganisationer eller ett eller flera fiskeriförvaltningsarrangemang på regional eller subregional nivå i det fria havet i Arktis.

---

3 14249/19 av den 19.11.2019.

4 JOIN(2016) 21 final av den 27.4.2016.

5 7348/1/17 REV 1 av den 24.3.2017.

6 JOIN(2016) 49 final av den 10.11.2016.

7 Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

8 Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

9 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 av den 12 december 2017 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 81).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under partsmötena för avtalet om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet (nedan kallat *avtalet*) anges i bilaga I.

Artikel 2

Den årliga specificeringen av unionens ståndpunkt under partsmötena för avtalet ska ske i enlighet med bilaga II.

Artikel 3

Unionens ståndpunkt som anges i bilaga I ska utvärderas och, vid behov, revideras av rådet på kommissionens förslag, senast i samband med partsmötet för avtalet 2025.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande